

tare
edere

ta -
rg în
scată
oinet
ă nu
dice

ntru
rării
ă în
rată
area

ea
și

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
ȘI FISCAL

DOSAR NR. 2007 DECIZIE NR. R-C
Ședința publică din Februarie 2008

Curtea compusă din:

- Președinte : - președinte secție
- Judecător :
- Judecător :
- Grefier :

S-a luat în examinare, pentru pronunțare, recursul declarat de reclamanta SC SRL, cu sediul în Călimănești, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr.1230/11.12.2007, pronunțată de Tribunalul Vâlcea - Secția Comercială și de Contencios Administrativ - ~~Contencios Administrativ și Fiscal~~ în dosarul nr. 2007, în contradicție cu intimata - parata **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE VÂLCEA**, cu sediul în Rm.Vâlcea, str. G-ral Magheru, nr. 17, județul Vâlcea.

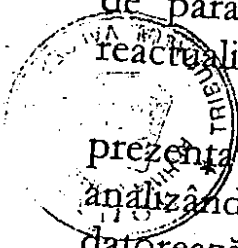
La apelul nominal, făcut în ședință publică, au lipsit părțile.
Procedura, legal îndeplinită.

Recursul este legal timbrat, prin anularea chitanței fiscale nr. 2008, emisă de Primăria Municipiului Pitești, în sumă de lei, reprezentând taxa judiciară de timbru și prin anularea timbrului judiciar în valoare de lei.

Curtea constată că dezbaterile în fond asupra cauzei, au avut loc în ședința publică din data de 2008, când cererile părților au fost cõnsemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie .

CURTEA

Constată că prin acțiunea înregistrată la 2007, reclamanta S.C. SRL Călimănești a solicitat în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea desființarea raportului de inspecție

2005 și a
lei TVA suplimentar,
intârziere. A mai solicitat reclamanta și restituirea și dobânzi și
de pârâtă în mod nelegal, cu obligarea acesteia de a plăti va
reactualizare, dobânzi și penalități de intârziere.

În motivare s-a arătat că la
prezentat la sediul reclamantei și au întocmit un raport de inspecți
analizând factura nr. 2005, inspectorii pâr
datorează un debit suplimentar la TVA de 2005 și au concluzionat că re
dreptului de deducere pentru această factură. lei prin nea

Concluzia este greșită mai întâi pentru că au fost ne
dispozițiile art.102 alin.3 din OG nr.92/2003, potrivit cărora nu se po
o reverificare a perioadei analizate anterior decât pentru erori de cal
cum de altfel s-a susținut de către pârâtă, erori care însă, în cauză
regăsesc, ceea ce impune aprecierea că actele fiscale în cauză s
necompetente.

Sub aspectul fondului, concluzia organelor de contro
nelegală și în mod greșit a fost respinsă contestația formulată, deoar
ocazia încheierii contractului de vânzare reclamanta a achitat TVA ce
colectat la bugetul statului, iar acum i se refuză deducerea acestuia c
astfel de sancțiune nu este prevăzută de reglementările fiscale în ma
atunci când pe factura fiscală lipsește mențiunea taxare inversă.

Prin sentința nr. /2007, Tribunalul Vâlcea
reținând că prin reverificarea organelor de control fiscal a un
numai îndreptărea în principiu în care s-a aflat primul organ de control at
când a recunoscut dreptul de deducere.

S-a mai arătat și că prevederile legale stabilesc obligația c
menționa pe factură taxare inversă, mențiune în absența căreia d
inaplicabile dispozițiile Codului fiscal privind deducerea de TVA, în rapor
prevederile art.155 alin.8.

În măsura în care furnizorul nu face mențiunea pe facturile em
pentru bunurile livrate beneficiarul trebuie să înscrie din proprie inițiat
această mențiune și să nu facă plata taxei către furnizor.

Susținerea reclamantei potrivit căreia, la data emiterii facturii
discuție, pentru o diferență de preț, fusese plătită întreaga valoare a imobilel
în avans este corectă, însă aceasta nu deține documente legale care
dovedească plățile în avans și care ar fi dat dreptul legal de deducere pent
anul 2005.

Împotriva acestei sentințe a formulat recurs reclamanta, criticând
o pentru motive încadrabile în dispozițiile art.304 pct.9 și art.304¹ Co
pr.civilă, în dezvoltarea cărora a susținut următoarele:

decizia criticată, s-a arătat că în mod eronat organul de control a accesat deducibilitatea TVA din factura de achiziție (f.18) și deci, motivul solicitarea reverificării este legal, și poate fi reconsiderat r deducibilității TVA în sumă de lei.

Existența aceleiași erori este reținută și de către instanța de atunci când răspunde la susținerea reclamantei privind încălcarea dispoz. art.102 alin.3 din Codul de procedură fiscală, așa cum el era în vigoare în septembrie 2005, text care de altfel, sub o altă numerotare, are însă a formulare și în prezent.

Este evident însă, că în cauză nu este vorba de o eroare de în sensul avut în vedere de către legiuitor.

Astfel, s-a efectuat un raport de inspecție fiscală finalizat la 7 2005 și înregistrat la intimată la 2005, raport ce a fost aprobat conducătorul activității de inspecție fiscală (f.25-30 din referatul nr. /2005) și în care s-a concluzionat că pentru factura nr. 1 martie 2005 reclamanta are dreptul să deducă TVA.

Ulterior, prin raportul de inspecție contestat, ce a avut la referatul nr. din 2005, s-a ajuns la o concluzie diametral opusă, analizându-se aceleași dispoziții legale incidente, aceeași factură aceeași categorie de obligație fiscală.

Rațiunile concluziilor diferite nu țin de elemente noi apărute necunoscute organului fiscal și nici nu sunt rezultatul unei erori de calcul sau modului de interpretare și aplicare a prevederilor art.102 alin.3 pct.8 din Codul fiscal, cu privire la mențiunea „taxare inversă”.

În această ordine de idei este neîndoielnic că intenția legiuitorului a fost ca prin eroare de calcul să înțeleagă numai o astfel de eroare, așa cum materia contestației în anulare, prin greșeală materială se înțelege numai o astfel de greșeală și nu orice altă eroare sau greșeală, fie și de interpretare a legii și actelor verificate.

În concluzie, se apreciază că raportul de inspecție fiscală nr. din 2005 a fost încheiat cu nesocotirea disp.art.102 alin.3 Codul de procedură fiscală, în ceea ce privește reverificarea deducibilității TVA-ului pentru factura nr. /1 martie 2005 și în concluzie, el trebuie impune a fi desființat.

Pentru toate aceste rațiuni urmează a fi admis recursul în baza art.312 alin.1 Cod pr.civilă și modificată sentința, în sensul admiterii acțiunii în parte, anulând decizia nr.24 pronunțată de D.G.F.P. Vâlcea la 2005.

Pe cale de consecință, va fi admisă contestația, desființat raportul de inspecție fiscală nr. / 2005 și decizia de impunere nr. 2005.

Față de această statuare devine inutilă verificarea celorlalte critici referitoare la aspecte de fond ale cauzei.

În ceea ce privește ultimele două capete de acțiune, ce au ca obiect obligarea la restituirea sumei de lei, sumă ce urmează ar fi reactualizată și însoțită de dobânzi și penalități de întârziere, se apreciază că acestea se impun a fi respinse ca premature.

Concluzia este susținută de dispozițiile art.111 din Codul de procedură fiscală, articol aflat la capitolul privind stingerea obligațiilor fiscale, în care sunt reglementate modalitățile și etapele în care are loc o astfel de operațiune.

Din economia acestor prevederi legale și în special din alineatul 3 al art.111 rezultă că nu se poate dispune restituirea sau rambursarea sumelor convenite agentului economic decât dacă înainte, la cererea acestuia sau din oficiu, se efectuează compensarea stingându-se datoriile până la concurența celei mai mici sume în ordinea prezenta expres în capitolul II, din titlul VIII.

Față de aceste prevederi legale se apreciază că reclamanta-creditoare a sumei în litigiu are dreptul să ceară achitarea ei numai în măsura în care organul fiscal refuză efectuarea compensării sau nu există debite cu care să se facă o eventuală compensare.

În ceea ce privește actualizarea și accesoriile sumei pretinse, acestea vor urma soarta principalului, reținându-se că ele nu pot fi acordate câtă vreme nu s-a decis asupra modalității de stingere a obligației la care se calculează.

Urmează, așadar, să se menținută soluția în ceea ce privește respingerea ultimelor două capete de acțiune, cu înlocuirea însă a motivării, în sensul prematurității lor.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
CU MAJORITATE
DE CIDE**

Admite recursul formulat de reclamanta **SC SRL**, cu sediul în Călimănești, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. /2007, pronunțată de Tribunalul Vâlcea - Secția Comercială și de Contencios Administrativ - Complet Specializat în Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. /2007, în contradictoriu cu intimata-pârâtă **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE VÂLCEA**, cu sediul în Rm. Vâlcea, str. G-ral Magheru, nr. 17, județul Vâlcea.

Modifică sentința în sensul că admite, în parte, acțiunea, anulează decizia nr. /2007 pronunțată de D.G.F.P. Vâlcea la /2005, admite contestația și desființează raportul de inspecție și decizia de impunere.

Mentine sentința sub aspectul celorlalte capete de cerere.
Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 2008, 1
de Apel Pitești - Secția comercială și de contencios administrativ și fis

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Red.GC
EM/4 ex
Jud.fond.A

OPINIE SEPARATĂ:

Consider că instanța de recurs trebuia să mențină ș
pronunțată de instanța de fond, deoarece reverificarea perioadei de
inspectorii fiscali, se încadrează tocmai în excepția reglementată de art
alin.3 din H.G. nr.1050/2004 privind aprobarea Normelor metodologic
aplicare a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală
de la data încheierii inspecției fiscale la data împlinirii termenului
presunpție, apar date suplimentare, necunoscute inspectorilor fiscali la c
efectuării verificărilor”.

Art.102.4 din același act normativ, definește noțiunea de „d
suplimentare” pe care se fundamentează decizia de reverificare a unei anum
perioade, de obținerea de „informații obținute în orice alt mod, de natură
modifice rezultatele controlului fiscal anterior”.

În mod greșit, se preia numai noțiunea de eroare de calcul, de
nici recurenta nu a făcut această susținere, iar intimata a recunoscut, că d
eroare, a acceptat ca fiind deductibilă T.V.A., din factura de achiziție a S
„Scorpion” SRL, întrucât nu a observat că recurenta nu a aplicat pe facturi
emise mențiunea de „taxare inversă”.

Noțiunea de taxare inversă, reprezintă, potrivit dispozițiilor legal
aplicabile la acel moment, obligația pentru furnizori și beneficiari de a
evidenția T.V.A. aferent livrărilor în jurnalul de vânzări și cumpărări și de a c
înscris în decontul de T.V.A. atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă,
fără a avea loc plăți efective între cele două societăți.

Recurentă nu a respectat aceste dispoziții legale, prejudiciind
bugetul de stat cu suma de lei.

În aceste condiții, ar trebui să primeze mai mult greșeala recurentei, decât aspectul reverificării aceleiași perioade. Acesta nu constituie motiv de nulitate absolută.

Curtea d.

Faptul că reprezentanții intimatei, au făcut o omisiune inițială, nu înseamnă, că recurenta este exonerată de la îndeplinirea obligațiilor legale.

Există mai multe temeieri legale care permit reverificarea societății, iar din punct de vedere matematic, poate fi apreciată ca o eroare de calcul și trecerea de la limita „zero”, la cea stabilită prin actele de control.

În plus, recurenta a emis factura fiscală nr. .2004 pentru suma de ROL, pentru care a dedus TVA în sumă de lei vechi și factura fiscală nr. .03.2005, în sumă de lei ROL, pentru care a dedus TVA în sumă de

Factura fiscală nr. /01.03.2005 a fost stabilită ca diferență dintre cele două. Prin însăși modul de calcul al recurentei, se putea ajunge la omisiune din partea organului de control. Prin urmare, aceasta își invocă propria culpă.

În același context, susține că societatea vânzătoare a refuzat să întocmească facturi fiscale pentru sumele încasate, deși avea posibilitatea legală de a o obliga.

soluția către t.102 e de ca ii de data

De asemenea, prin Decizia nr. .2007, pronunțată de Curtea de Apel Pitești, s-a trimis cauza spre soluționare la DGFP Vâlcea, pentru a analiza fondul contestației și nu, pentru a analiza, dacă a fost legală reverificarea perioadei controlată.

Instanța de recurs sub aspectul fondului și nu, pe cale de excepție.

Judecător,

d mite ă să

Red.G.A. RDH/

deși din SC urile

gale e a a o ilă,

nd

